

ARCYBISKUPI (21) *ai*

Pisane dużą literą; a jasne.

sg m N arcybiskupi (3). ◇ *A* arcybiskupi (2). ◇ *I* arcybiskupim (1). ◇ *L* arcybiskupim (1). ◇ *f N* arcybiskupia (1). ◇ *A* arcybiskupią (1). ◇ *I* arcybiskupią (1). ◇ *L* arcybiskupiej (3); *skrót*: arcybisk. (1). ◇ *n N* arcybiskupi(e) (1). ◇ *G* arcybiskupi(e)go (2). ◇ *A* arcybiskupi(e) (1). ◇ *A pl subst* arcybiskupi(e) (1). ◇ *G* arcybiskupich (2). ◇ *L* arcybiskupich (2).

Sł stp brak, Cn s.v. paliusz, Linde bez cytatu.

Przymiotnik od „arcybiskup” [archiepiscopalis Lac śr] (22): śledł łobye przed Arcybiskupi dwor y podle wrot łtánął *GliczKsiąż* H8; Tytuł Arcybiskupi zacny. *OrzRozm K marg*, K2v; dla tego synowie Mikołaiowi Arcybiskupie imienie miałtá y wsi woiowali *BielKron* 396, 290v, 360; *OrzQuin* S3v; *StryjKron* 767; *KochAp* 7, 8; O zwierzchności Arcybiskupiey. *SarnStat* 170, 7, 34, 133, 171.

Wyrażenia: »kościół arcybiskupi« (3): Zálóżył theż [*Mieszko*] dwa kóścioły Arcybiskupie/ ieden w Gnieźnie/ drugi ná zamku S. Wacláwá *BielKron* 344v, 376 [2 r.].

Zestawienia w funkcji przydawki (cum G sg od „ksiądz”): »księdza arcybiskupi« (3): Którá rádá Xiędzá Arcybiskupia/ iáko nie z Bogá pószlá/ ták też nie w póżytek [...] obroćić fię muśi. *NiemObr* 82, 82; *CzechEp* 224.

Cf **ARCYBISKUPOW**